

विग्रहः

विग्राहमानः, त्रि, (वि + ग्राह + शानच् ।)
विलोडनकर्ता । अवग्राहनकर्ता । विपूर्व-
ग्राहधातोः शानप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा,
रघुः । १३ । ११ ।

“अथात्मनः शब्दगुणं गुणज्ञः

यदं विमानेन निग्राहमानः ।

रत्नाकरं वीक्ष्य मिथः स जायां
रामाभिधानो हरिरित्युवाच ॥”)

विगुणः, त्रि, (विपरीतो गुणो यस्य ।) गुण-
वैपरीतविग्रहः । यथा,—

“यथा मनो समाचष्ट नेयं माता तथा मम ।

विगुणेष्वपि पुत्रेषु न माता विगुणा भवेत् ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणे वैवस्वतमन्वन्तराध्यायः ॥

(छट्ठः । यथा, भागवते । ७ । ६ । ४८ ।

“सर्वं त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूम्नः

नान्यत् त्वद्व्यपि मनो वचसा निरुक्तम् ॥”

गुणहीनः । यथा, शिशुपालवधे । ६ । १२ ।

“अवसन्नतापमतमिस्रमभा-

दपदोवतैव विगुणस्य गुणः ॥”)

विगूढः, त्रि, (विशेषेण गूढः ।) गह्रितः ।

गुप्तः । इति मेदिनी । टि, ६—१० ॥

विग्रः, त्रि, (विगता नासिकास्य । “वेग्रो
वक्तव्यः ॥” ८ । ४ । २८ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्या

नासिकायाः यः ।) गतनासिकः । इत्यमरः ॥ ३॥

(त्रि, “विविधं यज्ज्ञातृर्थाति विपूर्वात् यज्ज्ञातेः

‘अन्येऽपि दृश्यते ।’ इति डः । ” इति देव-

राजयज्या । मेधावौ । इति निघण्टुः । ३ । १५ ॥

यथा, ऋग्वेदे । १ । ४ । ४ ।

“परेहि विग्रमस्तुनमिन्नं पृच्छाविपश्चितम् ॥”)

विग्रहः, पुं, (विविधं सुखदुःखादिकं यज्ज्ञातीति ।

वि + ग्रह + अच् । यदा, विविधैर्दुःखादिभि-

र्गुह्यते इति । वि + ग्रह + “ग्रहदृढनिश्चि-

गमश्च ॥” ३ । ३ । ५८ । इति अप् ।) शरीरम् ।

(यथा, रघुः । ११ । १२ ।

“विग्रहेण मदनस्य चारुणा

सोऽभवत् प्रतिनिधिर्न कर्मणा ॥”)

युद्धम् । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । ७ । १६० ।

“सन्निधौ विग्रहश्चैव यानमाचनमेव च ।

हेधोभावं संश्रयश्च यद्गुणांश्चित्तयेत् सदा ॥”

विरोधमात्रम् । यथा, रघुः । ६ । ४७ ।

“लज्जत मानमलं वत विग्रहे-

न पुनरेति गतं चतुरं वयः ।

परश्रुताभिरितोव निवेदिते

सरमते रमते स वधूजनः ॥”)

विभागः । इति मेदिनी । हे, २३ ॥ (यथा,

भागवते । ३ । ११ । ३ ।

“मासेन तु शिरो दाम्भा बाह्वङ्गुग्राह-

विग्रहः ।

नखजोमास्थिमन्मैत्रि निहृष्टिद्रोहव-

क्षिभिः ॥”)

वाक्यभेदः । स तु समासवाक्यम् । तत्पर्यायः ।

विस्तरः २ । इत्यमरः ॥ (वीनां पञ्चिनां यद्वा

विधातः

ग्रहणमिति वाक्ये विहङ्गग्रहणम् । यथा,
वक्रोक्तिपञ्चाशिकायाम् । ४ ।

“नो सन्धा हितमस्तदा तव तनौ वत्साम्यहं

सन्धिना

न प्रीतासि वरोरु चेत्कथय तत् प्रकौमि किं

विग्रहम् ।

कार्यं तेन न किञ्चिदस्ति श्रुतं मे वीनां यद्दे-

येति वो

दिश्याङ्कः प्रतिबद्धकेलिप्रिययोः श्रेयांसि

वक्रोक्तयः ॥”)

देवविग्रहकरणादिप्रमाणं श्रीमन्निशब्दे दृश्यम् ॥

विग्रहः, पुं क्ली, (विग्रह्यन्ते श्रवणे यस्मिन् ।

वि + ग्रह + अच् ।) युद्धम् । इत्यमरः ॥ (यथा,

मनुः । ७ । १७० ।

“यदा प्रहृष्टा मन्यते सर्वज्ञाः प्रजलीभ्यश्चम् ।

अद्युष्कृतं तथात्मानं तदा कुर्वन्ति विग्रहम् ॥”)

विग्रहावरं, क्ली, (विग्रहमाह्वयतीति । आ +

ह + अच् ।) पृष्ठम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

विघटिका, क्ली, (विभक्ता घटिका यथा ।)

पलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

विघटितं, त्रि, विशेषेण चालितम् । विपूर्वचट्ट-

धातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥ (यथा, दृष्ट-
संहितायाम् । ३५ । १ ।

“सुखेऽस्य विविधवर्णाः पवनेन विघटिताः कराः

साध्वे ।

वियति धनुःसंस्थाना ये दृश्यन्ते तदिन्द्रधनुः ॥”

विद्धम् । यथा, माघे । ८ । २४ ।

“नख्यनी चण्डप्रपरीविघटितो-

र्वाभोरुरतिशयमाप विभ्रमस्य ॥”)

विघसं, क्ली, (विशेषेण व्यत्यते इति । वि + अद् +

“उपसर्गः ॥” ३ । ३ । ५६ । इति अप् ।

“चणपोच ।” २ । ४ । ३८ । इति वसु-

व्यादेशः ।) विकृष्यकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

विघसः, पुं, (वि + अद् + अप् ।) भोजनशेषः ।

इत्यमरः ॥ देवपितृतिथिगुर्व्यादिभुक्तस्य शेषः ।

इति भरतः ॥ (यथा, मनुः । ३ । २८५ ।

“विघसाश्री भवेन्नित्यं नित्यं वान्तभोजनः ।

विघसो भुक्तशेषश्च यज्ञशेषं तथान्वृतम् ॥”)

आहारः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,—

“अयि वनप्रिय ! विस्तृत एव किं

बलिभुजो विघसो भवतायुना ।

यदनयेव कुहुरिति विदया

न पततचरन्तौ धरन्तौ तव ॥”

इत्युद्भटः ॥)

विघातः, पुं, (विशेषेण हननमिति । वि + हन +

अच् ।) आघातः । यथा, अमरे ।

“हृदिर्वर्षं तद्विघातेऽवयावावयवौ समौ ॥”

आघातः । (यथा, महाभारते ।

“पक्षे शरविघातश्च क्रीडन्निव पितामहः ॥”

विनाशः । यथा महाभारते । १ । २६ । १३ ।

“सुतुपिपासाविघातार्थं भक्षमास्तातु मे

भवान् ॥”)

विच

विघातो, [नृ] त्रि, निवारकः । घातकः । विघान-
शब्दादिनृप्रत्ययेन विपूर्वहनधातोर्ग्रहादित्वा-
स्मिन्प्रत्ययेन वा निष्पन्नः ॥ (यथा, हरि-
वंशे । ८७ । ४५ ।

“एवमुर्जितवीर्यस्य ममामरविघातिनः ॥”)

विघ्नः, पुं, (विह्न्यते अनेनेति । वि + हन +

“वज्रैर्ष्वे कविधानम् ॥” ३ । ३ । ५८ । इत्यस्य

वार्तिकोक्त्या कः ।) आघातः । तत्पर्यायः ।

अन्तरायः २ प्रत्यहः ३ । इत्यमरः ॥ (यथा

सुन्दाराचरे । २ ।

“प्रारभ्यते न खलु विघ्नभयेन नीचैः

प्रारभ्य विघ्ननिहता विरमन्ति मध्याः ।

विघ्नैः पुनः पुनरपि प्रतिहन्महाना

प्रारब्धसुतमगुणास्त्वमिवोद्दहन्ति ॥”

लक्ष्यपाकफला । इति शब्दचन्द्रिका ॥ शेषार्थे

अमरे अविघ्न इति पाठः ॥

विघ्नकारी, [नृ] त्रि, (विघ्नं कर्तुं शीलमस्येति ।

ह + क्तिनिः ।) चोरदण्डः । विघातो । इति

मेदिनी । ने, २५५ ॥

विघ्ननायकः, पुं, (विघ्नानां नायकः विघ्नधीश्वर-

त्वात् ।) मणेशः । इति शब्दरत्नावली ॥

विघ्ननाशकः, पुं, (विघ्नानां नाशकः ।) मणेशः ।

इति शब्दरत्नावली ॥

विघ्ननाशनः, पुं, (नाशयतीति नाशनः विघ्नानां

नाशनः ।) मणेशः । इति शब्दरत्नावली ॥

विघ्नराजः, पुं, (विघ्नानां राजा । “राजाहः

सखिभ्यदृच् ॥” ५ । ४ । ६१ । इति टप् ।) मणेशः ।

इत्यमरः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । २० । १०१ ।

“आर्यपुत्र पुरा गत्वा विघ्नराजमपूजयत् ॥”)

विघ्नविनायकः, पुं, (विघ्नानां विनायकः ।) मणेशः ।

इति काशीखण्डः ॥

विघ्नहारी, [नृ] पुं, (विघ्नं हर्तुं शीलमस्य इति ।

हृ + क्तिनिः ।) मणेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

विघ्ननाशकै, त्रि ॥

विघ्नितः, त्रि, जातविघ्नः । विघ्नोऽस्य जात इत्यर्थे

विघ्नशब्दादितत्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

विघ्नेशः, पुं, (विघ्नानां ईशः ।) मणेशः । इति शब्द-

रत्नावली ॥ (यथा कथासरित्सागरे । २० । ८३ ।

“विघ्नोऽत्र तव जातोऽर्थं विना विघ्नेशपूज-

नम् ॥”)

विघ्नेशवाहनः, पुं, (विघ्नेशस्य वाहनः ।) महा-

नृषकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

विघ्नेशानकाला, क्ली, (विघ्नेशानस्य मणेशस्य

काला प्रिया । तत् पूजायां यतस्त्याः प्राश-

व्यात् । चेतदूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

विघ्नः, पुं, अचक्षुरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

विघ्न, इर् नि घ अौ ण पृषक्त्वे । इति कवि-

कल्पद्रुमः ॥ (अदा०-डा०-वधा०-च-उभ०-

अक०-वकच-अविट् ।) इर्, अविचत् ।

अवैचीत् । नि, ण, वैवेक्ति वैवक्ति मृज्जीत्

पञ्चितः पृषक् स्थादिबर्धः । विज इति जानो

यः स एव जानोऽपि पञ्चते कस्यचिद्विरोधात्